

# HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

## Oponentský posudek

Autor práce: Anežka Heroldová

Téma: Křesťanská populární píseň a její využití v dětské schole

Diplomová práce Anežky Heroldové se zabývá tématem, které křesťanská veřejnost považuje za velice aktuální. Otázku využití populární písně v rámci liturgie řeší jak kruhy teologické, tak i celá řada laiků ve farnostech, v jejichž středech jsou děti toužící po účasti na hudebním doprovodu bohoslužeb. Volbu tématu proto považují za vhodnou. Je zřejmé, že autorka má k fenoménu dětské scholy blízký vztah a její dlouholeté osobní zkušenosti přinášejí diplomové práci nesporně kladnou hodnotu.

V jednotlivých kapitolách teoretické části diplomantka představuje své pohledy na vymezení pojmů křesťanská populární píseň a schola, požadavky liturgické hudby na základě církevních dokumentů, různé postoje k moderní křesťanské hudbě a nástin vývoje populární křesťanské hudby. Dále do práce zařazuje kapitoly o vybraných didaktických hudebně-výchovných systémech a práci s písní. Za těžiště práce vzhledem k vytčenému cíli využití písně v dětské schole považují část praktickou, v níž Anežka Heroldová předkládá výzkum uskutečněný mezi vedoucími schol a jejich členy. K výzkumu diplomantka přidává vlastní rozbor dvou písní a závěr pro hudebně výchovnou praxi.

Za klady práce vedle již zmíněné volby tématu považují zvláště zdařilou část shrnující různé přístupy k liturgii s účastí dětí, zajímavě zpracovanou pasáž o šíření populární křesťanské hudby v Československu a podkapitulu o interpretech a skladatelích, s nimiž se sice nesetkáváme v hitparádách české populární hudby, ale jejichž tvorba pro dětského zpěváka je bezpochyby přínosná. Uvedené úseky práce svědčí o autorčině individuálním zaujetí pro věc a zaslouží uznání.

Jako zásadnější problémy diplomové práce vnímám následující:

→ Nedostatečně promyšlená koncepce osnovy, vývoje a obsahu jednotlivých podkapitol – Ideální linie, kdy práce představuje zadané téma od nejobecnějších kontextů k užšímu zaměření na konkrétní informace, zde sice nechybí, ale kapitoly kolem vytčeného tématu spíše krouží okolo, nejdou k němu přímo. Výhradně dětské schole se věnuje pouze výzkumná část, což je dle mého názoru škoda. Obsahově se autorka dotýká širokého záběru faktů, žádné téma však není diskutováno do hloubky. Občas navíc některé části práce trpí nakupením příliš obecných a zřejmých faktů typu „legato znamená vázaně“ (str. 43, dále uvádím pro čísla stran pouze číslovku v závorce) nebo „V současné době je moderní duchovní hudba součástí repertoáru některých našich farností.“ (24). Často se diplomantka od tématu naopak vzdaluje: proč je např. zajímavé téma o přípravě dokumentu o rytmické liturgické hudbě zařazeno mezi Nástroje užívané k doprovodu (20), proč je např. v kapitole o interpretech zmínka o metodice nácviu (28)? Čtenář se tak občas těžko orientuje v tom, kam práce směřuje. (Orientaci čtenáři navíc ztěžuje absence číslování kapitol.)

Kapitoly o nácviu písní a intonačních metodách navíc považují za poněkud nadbytečné, pokus o rozbor písní za zcela zbytečný (proč jsou navíc zrovna vybrány tyto dvě písně?). V práci naopak postrádám rozsáhlejší závěry a v rámci snahy o vystižení tématu bych doporučovala rozšíření např. o informace o zpěvnících a možném repertoáru, festivalech či setkávání dětských schol apod.

→ Formulace – Přesnější, jednoznačné či nezjednodušující vyjadřování by výrazně prospělo lepšímu porozumění textu (př. ne zcela srozumitelná věta: „Skladby jsou ve sboru pevně dány s ohledem na hlasové a nástrojové obsazení (5), zjednodušené tvrzení jako součást definice: „Scholy na nácvik písní nepotřebují tolik času jako sbory“ (5), nepřesná formulace „Duchovní hudba po normalizaci se šířila zejména mezi moderně smýšlejícími mladými lidmi (24), „Děti, které ještě nedosáhly předpubertálního věku“ (12), označení hudební forma x hudební druh či žánr: „Některé hudební formy se však k liturgickému slavení příliš nehodí (4) aj. V jistých pasážích navíc není jasné, kdy autorka hovoří za sebe, za zmiňovanou osobu nebo na základě posledního uvedeného zdroje.

→ Chybějící charakteristika zdrojů – V úvodu bývá zvykem uvést zdroje a připojit krátkou rozvahu nad jejich přínosností, dostupností, příp. důvody jejich absence.

→ Nejasný přínos výzkumu – Vzhledem k informacím pouze z pěti farností se výzkum spíše blíží malé anketě, navíc u některých otázek v dětském dotazníku spatřuji jistá rizika návodnosti (např. když dítě oslovíte, aby uvedlo 3 písně, s velkou pravděpodobností uvede ty, které aktuálně se scholou zpívá, nejde tedy o nezávislý výběr).

Nepříliš vysoké množství drobnějších chyb v gramatice (i anglické), interpunkci, typografii, formálním zpracování považuji při rozsahu práce za akceptovatelné.

Navzdory uvedeným výhradám doporučuji práci k obhajobě.

Otázky pro diskusi:

- 1) Vysvětlete formulaci z kapitoly Vymezení pojmu křesťanská populární píseň: „Jedná se o hudbu netradiční, tedy neodpovídající křesťanské tradici, která je v římskokatolické liturgii pěstována přibližně dvě tisíciletí.“ (4)
- 2) Navrhněte, jak v praxi dětských schol využít poznatky uváděné v didaktických kapitolách. (V práci je uvedeno, že realita nácviku schol se nejčastěji omezuje pouze na čas před bohoslužbou.)
- 3) Uveďte, prosím, stručné bližší informace o skupině Poutníci, jedné z prvních křesťanských skupin v Československu (23).